... vaše obec

Zpravodaj
OBEC STŘÍTEŽ

STŘÍTEŽ 34, 674 01 TŘEBÍČ
tel. 568 844 337
e-mail: info@stritez.eu
www.stritez.eu
www.stritez-trebic.galerie.cz
www.strite ztrebic.galerie.cz
www.ms-stritez.galerie.cz

1/2015

Úvod:

Vážení spoluobčané,

hlavní akcí a tématem tohoto roku je nepochybně výstavba splaškové kanalizace a čistírny odpadních vod. Stavba hlavních řádů kanalizace samozřejmě nezanedbatelným způsobem negativně ovlivňuje život v obci, ale vzhledem k současnému průběhu výstavby je jejich dokončení otázkou již jen několika málo měsíců. Po dokončení nejdelšího kanalizačního řádu na komunikaci do Klučova (jehož dokončení předpokládáme přibližně do konce května), již bude zbývat pouze pár místních odboček a budeme moci přistoupit k vlastnímu napojení domů na kanalizaci, spuštění čistírny a obnově povrchu místních komunikací.

Chceme Vám velmi poděkovat za vstřícnost, porozumění a spolupráci při realizaci stavby a pochopení pro omezení a komplikace, které se při výstavbě objevují.

V této souvislosti Vás tímto také zveme na společné setkání k průběhu výstavby kanalizace a následné realizace vlastních přípojek k domům včetně návrhu na jejich financování na 30. 04. 2015.

Toto setkání chceme spojit s „pálením čarodějnic“, které se loni velmi vydařilo a chtěli bychom ho ve stejném duchu uspořádat i letos. V případě příznivého počasí se s Vámi rádi setkáme v 18:00 u mateřské školky, v opačném případu v kulturním domě.

I když předpověď počasí na velikonoce není příliš příznivá, užijte si svátky v klidu a pohodě. Přeji vám krásný a klidný velikonoční čas.

Procházka Zbyněk, starosta obce.

Informace pro občany:

V naší prodejně smíšeného zboží můžete **nově nakoupit čerstvé vakuované maso**. Došlo i k rozšíření sortimentu dodávaného zboží.

OTEVÍRACÍ DOBA: Po 7-12; Út 7-14; St 7-16; Čt 7-14;

Upozornění pro občany:

1. TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA v obci Střítež - r. 2015
Výtěžek činil 6.102,- Kč a byl předán charitě.

2. POPLATEK ZA PSY - r. 2015 (60,- Kč/rok).
Poplatek uhraďte **do 30. 4. 2015** na OÚ.

3. KOMUNÁLNÍ ODPAD
Kdo platí hotově, je třeba uhradit **do 30. 4. 2015**. Poplatek 444,- Kč ročně - osoba do 64 let, nebo 222,- Kč ročně - osoba 65 let a více.

4. SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU - firma ESKO-T uskuteční **16.5.2015** svoz nebezpečného odpadu. *U Jednoty* v 9:00 hod., u *křižovatky na Kožichovice* v 9:05 hod.

5. Deratizační přípravky jsou k dispozici **na OÚ**.

Základní data:

Aktuální **počet obyvatel:** **525**
Aktuální **čísla popisná:** **179**

POZVÁNKA:

Autogramiáda a prodej knih obou autorů - Antonín Zvěřina - se uskuteční v sobotu 25. dubna od 16.30 hodin ve střítežském kulturním domě.

Společenská rubrika:

Narozeni (I. 2015 - III. 2015):
Anna Velebová (7. 3.), č. 31

Rozloučili jsme se (I. - III. 2015):
Blažena Hladíková (25. 1., 78 let), č. 115

Přihlášení občané (I. - III. 2015):
Dominik Bobek, Dana a Kateřina Bobková (č. 38); Drahoslava Buriánová (č. 50)

Odhlášení občané (I. - III. 2015):
Aneta Krotká, Tobiáš Matoušek (č. 59); Hana Novotná, Jiří a Jakub Novotný (č. 14), Dana Poláková a Tomáš Polák (č. 38)

Významná životní jubilea:
duben 2015:
Ján Pintér (75), č. 178
Miroslava Pyrochtová (70), č. 146

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, rodinné pohody a štěstí

FOTOGRAFIE OBCE STŘÍTEŽ:

Vážení občané, na tomto místě otiskneme i vaše fotografie (historické i novější) zaměřené na Střítež, stačí je donést na obecní úřad (paní Vejtasová).

Ing. Ivan Procházka (31. 12. 2014) - „Výšlap na mysliveckou chatu“ spojený s opékáním párků. Začínající tradice - třetí ročník za účasti 40 střítežáků.

DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA:

Období německé okupace

15.3.1939 se stal nejsmutnějším dnem v historii meziválečné. České země zmenšené o pohraniční oblasti přijaly prostřednictvím prezidenta JUDr. Emila Háchy ochranu velkoněmecké říše a vznikl tak protektorát Čechy a Morava (Protektorat Böhmen und Mähren). Toho dne zaplavila německá armáda Prahu a celou republiku. O den dříve se rozhodl sněm slovenské země o vytvoření slovenského státu. Hospodářské a politické důsledky okupace se ihned projevily. Koruna proti marce silně devalvovala a od poloviny září byl zaveden přídělový systém základních potravin, mýdla, uhlí, benzínu tzv. na lístky, který však platil jen pro občany protektorátu. Němečtí okupanti mohli nakupovat jakékoliv zboží bez omezení. Byly zavedeny hospodářské kontroly. Zastaveno bylo psaní obecních kronik, zakazována činnost českých spolků a organizací, jako byl Sokol, Orel, Skaut, ČČK. 17.11.1939 Němci uzavřeli české vysoké školy a později i střední. Jako úřední řeč byla zavedena němčina, dějepis a literatura se nevyučovaly. Nesměly se pořádat taneční zábavy. Probíhala kampaň proti Židům, kteří byli zatýkáni a odvlečeni do koncentračních táborů. Nejhorší persekuce přišly v letech 1942 – 1943 po atentátu na říšského protektora Reinharda Heidricha 27.5.1942. Byly vypáleny obce Lidice, Ležáky, Javoříčko, muži zastřeleni, ženy odvezeny do koncentračních táborů a děti odvlečeny do Německa na převýchovu. Poslech zahraničních rozhlasových stanic byl přísně zakázán. Lidé tajně poslouchali Volá Londýn a Govorit Moskva. Na východě se formovala československá vojenská jednotka v Buzuluku pod vedením generála Ludvíka Svobody po boku Rudé armády a aktivně se zúčastnila bojů za osvobození republiky od okupantů. Na jaře 1945 se blížila fronta.

Osvobození Moravy

Jednu ze slavných kapitol našich dějin tvoří také boje sovětských, československých a rumunských vojsk při osvobozování Moravy. Jejich hrdinství, nezměrná chrabrost a bojové mistrovství připravily fašistickým hordám, které se zde pokusily o poslední vážný odpor, zdrcující porážku. Byla to jedna z posledních velkých operací v nichž Rudá armáda s konečnou platností rozdrtila ozbrojené síly hitlerovského Německa nejen na našem území, ale vůbec v Evropě. Velitel 2. Ukrajinského frontu, maršál Sovětského svazu R. J. Malinovskij ve svých vzpomínkách na osvobození Moravy píše: „V hrdinném a obětavém boji proti hitlerovskému Německu vytyčil si sovětský lid vznešený cíl: vybojovat svobodu a nezávislost nejen své vlasti, ale pomoci svrhnout fašistické jho i ostatním národům Evropy, zničit fašismus a vytvořit podmínky pro rozvoj národu cestou míru, svobody a pokroku“. Osvobození Moravy bylo vykoupeno krví tisíců sovětských, československých a rumunských vojáků, partyzánů i protifašistických bojovníků. Na jejich heroický zápas na život a na smrt s fašismem nelze zapomenout.

Osvobození západních oblastí Moravy

Pod údery vojsk 1. ukrajinského a 1. běloruského frontu padl 2.5.1945 Berlín. Do 6.5. obsadila Rudá armáda celé jižní pobřeží Baltického moře, dosáhla řeky Labe a pronikla do Saska. Na jihu pokračovala sovětská vojska v útoku mezi Dunajem a Drávou a postupovala do západního Rakouska.

V dosud okupovaných částech Moravy se v té době lavinovitě šířilo národně osvobozenecké hnutí proti okupantům. Již v průběhu bojů o Brno a v ostravském průmyslovém prostoru soustřeďovalo sovětské velení síly k rozhodnému a rychlému osvobození zbývajících okupovaných území na Moravě i v Čechách.

Nepřítel po neúspěšných obranných bojích u Opavy a po pádu Ostravy usiloval o záchranu svých vojsk před hrozícím celkovým obklíčením. Fašistické jednotky využily pro obranu všech výhodných podmínek. Hitlerovci počítali i s tím, že by případným zastavením fronty umožnili příchod amerických a anglických vojsk, u nichž spatřovali svou poslední záchranu.

Před sovětskými vojsky v Sasku, v západních středních částech Československa a v severozápadních oblastech Rakouska stála v posledních dnech války ještě poslední síla fašistických vojsk. Skupina armád zvaná „ Střed“, měla ve své sestavě na 62 divizí, z nichž vojska 1. německé tankové armády o čtyřech armádních a jednom tankovém sboru se bránila na frontě od Opavy po Ivančice a kryla ustupující části z východní a severovýchodní Moravy. Od Ivančic až po jižní hranice Moravy držela frontu 8. německá armáda.

Do 5.5. byly v podstatě rozdrceny jednotky nepřítele na čáře Opava – Olomouc – Brno. K osvobození celé Moravy zbývalo ještě zlikvidovat fašisty, kteří se zachytili v horském a zalesněném prostoru Jeseníků, Drahanské a Českomoravské vysočiny.

Na severní Moravě soustředil nepřítel v té době úsilí zejména na udržení důležitých komunikačních center – Olomouce a Prostějova. Chtěl je udržet za každou cenu, neboť to byla pro něho jediná možnost, jak ještě vyvézt zbytky svých vojsk z prostoru Hranic a Přerova na západ. Současně obranou tohoto úseku si udržel nepřítel v šachu důležitý směr ústupu, vedoucí z Olomouce přes Zábřeh a Svitavy do Čech.

Vojska 4. ukrajinského frontu v součinnosti s pravým křídlem 2. ukrajinského frontu však nedopřála nepříteli uskutečnit jeho záměry. Rozhodnými ztečemi zmocnila se Rudá armáda 8.5. Olomouce a neprodleně přešla k pronásledování fašistických vojsk ve směru na Šumperk, Zábřeh a Moravskou Třebovou, kterou 9.5. osvobodila.

V dalším se tanková vojska 4. ukrajinského frontu probíjela do Čech ve směru Hradec Králové, Chlumec, Poděbrady a střelecká

vojska postupovala přes Mohelnici, Poličku, Hlinsko a Čáslav.

Fašističtí vojáci po ztrátě spojení a velení se začali v masovém měřítku vzdávat do zajetí.

Po osvobození středních oblastí Čech pokračovala vojska 4. ukrajinského frontu v dalším postupu na Prahu směrem na Rozdělovice, Nymburk, Český Brod, Kutnou Horu a Chotěboř. Rychlé skupiny 4. ukrajinského frontu, vytvořené z vojsk 38. a 60. armády, vstoupily vítězně do Prahy dne 9.5.1945 téměř současně s vojsky 1. ukrajinského frontu maršála I. S. Koněva. Vojska 4. ukrajinského frontu zajala v této době 70 tisíc fašistických vojáků.

Při dokončování celkového obklíčení nepřátelských vojsk na dosud okupovaném území Moravy a Čech měla plnit hlavní úkol vojska 2. ukrajinského frontu. Cílem této poslední operace byl rozhodný výpad z prostoru Brna na Jihlavu a Prahu, aby se předešlo ústupu nepřátelských vojsk na jihozápad. Znamenalo to co nejrychleji provést značná přeskupení sil a prostředků. Velitel 2. ukrajinského frontu maršál R. J. Malinovskij ponechal proto v útoku na Prostějov jen nezbytné síly rumunské armády spolu s jednotkami 1. čs. armádního sboru a uvolněné útvary 40. sovětské armády spolu s vojsky 53. armády byly soustředěny ke konečnému úderu. Pro tuto operaci byl 2. ukrajinský front zesílen ještě 9. gardovou armádou ze sestavy 3. ukrajinského frontu.

Přípravy k útoku musely skončit do večera 6.5.1945 neboť začátek útoku na celé frontě byl stanoven na ranní hodiny dne 7. 5.1945 na sever od Brna ve směru Nové Město na Moravě a Žďár měla vyrazit vojska 40. sovětské armády. Mezi Brnem a Ivančicemi byla připravena vojska 53. armády jež měla postupem na Velké Meziříčí, Jihlavu a Humpolec vytvořit podmínky k zasazení jednotek 1. gardové jezdecko mechanizované skupiny. Vojska 7. gardové armády, která vedla hlavní úder frontu měla prolomit obranu nepřítele mezi Pohořelicemi a Drnholcem a zaútočit na Moravské Budějovice, Jaroměřice a Třešť. Rozvíjení dalšího útoku na tomto směru bylo uloženo svazkům 6. gardové tankové armády.

Na levém křídle frontu ve směru na Znojmo, Dačice a Jinřichův Hradec byla připravena k útoku 9. gardová armáda.

Tento úder vojsk 2. ukrajinského frontu doprovázela ještě vlevo 46. armáda 3. ukrajinského frontu, útočící ve směru Hollabrunn - České Velenice - České Budějovice. Současně na pravém křídle frontu měla vojska 4. rumunské armády s částí sil 1. rumunské armády a jednotkami 1. čs. armádního sboru poutat nepřítele v prostoru Prostějov a dále pronikat na Letovice a Poličku. Vzhledem k tomu, že 5.5.1945 vypuklo v Praze povstání, byly urychleně dokončovány nutné přípravy k zahájení útoků ve směru na Prahu.

V ranních hodinách dne7.5. po třiceti minutové dělostřelecké a letecké přípravě přešla vojska 2. ukrajinského frontu do všeobecného útoku na frontě od Brna až jižní hranice Moravy.

Po bojích, které trvaly celý den, podařilo se vojskům 2. ukrajinského frontu rozdrtit odpory v prvním pásmu nepřátelské obrany a ještě v noci na 8.5. přešla k pronásledování fašistických vojsk ve směru na Moravský Krumlov, Třebíč, Jihlavu, Znojmo, Dačice.

Z rána 8.5. byly do průlomu zasazeny rychlé skupiny. V útočném pásmu 53. sovětské armády byla to vojska 1. gardové armády jezdecko mechanizované skupiny a v útočném pásmu 7. gardové armády vojska 6. gardové tankové armády.

Demoralizované nepřátelské skupiny nebyly již schopny postavit se na vážnější odpor. V mnoha případech, kdy byla fašistickým jednotkám odebrána možnost na další záchranu, nekladly odpor a přecházely celé do zajetí. Hitlerovci, kteří se v menších nebo větších skupinách pokoušeli zachránit únikem na západ a přejít na stranu Američanů byli dostiženi rychlými sovětskými jednotkami.

Největší odpor kladl ještě nepřítel severně Brna proti 40. sovětské armádě. Dne 9.5.1945. kdy došlo k bezpodmínečné kapitulaci fašistického Německa byla již v podstatě osvobozena celá Morava. Boje ne půdě naší vlasti však tímto dnem ještě neskončily. Vinu na tom měl především velitel německé skupiny armád „ Střed“ polní maršál Schrorner, který i po podepsání bezpodmínečné kapitulace vydal příkaz svým vojskům, aby pokračovala nadále v odporu. Byl to však již pokus ze zoufalství. Sovětská vojska zlikvidovala ve dnech 10 a 11. 5. 1945 i tyto poslední skupiny, které se postavily ještě na odpor a dovršila tak osvobození Moravy a celé naší vlasti.

Pocity nejčistší bratrské lásky, štěstí a radosti, které v těchto slavných a nezapomenutelných historických dnech prožíval náš lid spolu se svými osvoboditeli, překrásně vyjádřil hrdina Sovětského svazu maršál Andrej Ivanovič Jeremenko, velitel 4. ukrajinského frontu: „Pro sovětská vojska se stalo osvobození Prahy vyvrcholením nesmrtelné epopeje Veliké vlastenecké války. Bylo štěstí vidět, že jejich úsilí je korunováno úspěchem a vděčností bratrského československého lidu“. Největší radostí bylo, že válka skončila vítězstvím. Pro totéž slovo mír, stejně znějící v češtině, slovenštině i ruštině, bylo ze všech slov, znějících onoho dne na náměstích a ulicích Prahy nejvýraznější a nejvýmluvnější.

Foto - poškozený německý tank Panter v Třebíči, podzim 1945

VZPOMÍNKY PAVLA DVOŘÁKA:

Vzpomínky Pavla Dvořáka, střítežského rodáka, na 2. světovou válku, hlavně na její konec.

„Na co si pamatuji velmi dobře, bylo to, že nám malým klukům vůbec nevadila. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny. Jedna byla moje, kterou jsem vedl já, druhou skupinu vedl můj bratr Robert. Ten měl ve své bojové skupině o dva až čtyři roky starší bojovníky než jsem měl já. Naše skupina měla i průkazy vojáka, které jsem psal já na tvrdý papír z výkresu. Byli jsme perfektně organizovaní. Bratrova skupina měla lepší výzbroj a nejednalo se jen o nějaké hračky. Oni měli funkční dělo na dvou kolech, někde sehnali vybuchlou pancéřovou pěst, její konec ucpali dřevěným špuntem. Rouru nacpali prachovými tyčkami a ty zapálili a dřevěný špunt vyletěl velkou rychlostí směrem na nás.

Naše jednotka byla zase dobře vyzbrojena motoricky. Za „Kovandovýma“ číslo 2 měli Němci shromážděna auta, motorky atd. Když přijížděli od Lipníka do Stříteže Rusi, tak Němci narychlo odjížděli. Ještě než odjeli, tak shromážděná motorová vozidla zapálili. My jsme si tam potom jednu motorku vzali, bez pneumatik, jen spálená kola a na té jsme jezdili proti jednotce mého bratra.

Vzpomínám také, jak jsme si všichni mysleli, že u hospody na louce je bomba. Našli jsme tam asi tři metry dlouhou, v průměru asi jeden metr širokou stříbrně lesklou trubku. Její oba konce byly elipsovitě uzavřené do špice. Nakonec se ukázalo, že to nebyla bomba, ale že některé letadlo zrovna nad Stříteží odhodilo náhradní nádrž na pohonnou směs. Takových věcí jsme měli plno i doma, ale jen menší. Například vystřílené (prázdné) náboje z protiletadlových děl, které měli Němci zakopané za Zvěřinovým domem. My jsme jim tam ty prázdné náboje brali. Ti němečtí vojáci byli s námi kamarádi. Brali jsme jim tam i ty prachové trubičky, které byly podobné jako elektrody na sváření. Ty jsme (ten prach) používali na všechno možné, jen se dodnes divím, že jsme to všichni přežili bez úhony.

Němečtí vojáci měli nějakou základnu i u nás na dvoře. Spali na půdě v seně. Když se náš otec rozhodl kopat pro nás kryt na naší zahradě, dva němečtí vojáci nám s kopáním pomáhali. Otec jim řekl, že kopeme prizmu na brambory. V tom krytě, který byl dosti hluboký a veliký jsme přečkali několik nocí, když Němci utíkali

před Rusy. Tam jsme také spali tu noc, kdy byli dva lidé ze Stříteže postřeleni a jeden člověk zastřelen. Ti lidé seděli na tarásku a kouřili. Němci na ně vypálili dávku ze samopalu. Pana Robotku zastřelili, panu Krškovi prostřelili hlavu přes oko a pan Číhal František byl také lehce zraněn.

Všichni ti malí kluci byli tak trochu váleční hrdinové. V roce 1944 byla moje sestřenice Bětuška z Lipníka těžce nemocná a byla v nemocnici v Třebíči. Moje maminka jí pekla holoubata a kuřata a já jsem jí to tam nosil. Několikrát mně nad hlavou hodně nízko létala letadla a já jsem přes pole okolo „Františka“ běžel do nemocnice a potom hned zase zpět. Nikdo nevěděl ve válce, co letadlo udělá.

Jednou, když jsme těm Němcům zase kradli prázdné nábojnice nás tam nachytal nějaký jejich velitel, postavil nás do řady vedle sebe, bylo nás pět. Já, Draha Dokulil, Jindra Bazala, Standa Dvořák a Láďa Veselý (Chaloupků). U Vrtalů z okna se díval jejich ještě vyšší velitel, něco si s tím co nás chytil povídali. Tenkrát jsem už měl opravdu strach co bude. Vtom se ten, co nás chytil, otočil k nám a každému nám dal facku a rukou ukázal ať mažem domů.

Nás ta vojna bavila, strach žádný, něco podobného popisují vojáci, co se účastnili v Afganistánu. Ty děti se tam chovají podobně jako my v té druhé světové válce. Sepsat všechny události, co se nám přihodily, to by bylo na celou objemnou knihu nebo i to, co jsme všechno vyváděli. Úplně podobné to bylo i s vojáky ruské armády, která Němce před sebou hnala zpět do Německa. Ti s námi dětmi kamarádili zrovna jako ti němečtí vojáci.“

Pozn. opsáno ze sešitu vzpomínek Pavla Dvořáka (nar. 5.7.1936, zemř. 26.10.2011), psáno roku 2010.

FOTO 8.5.1945 - osvobození Třebíče

Na této fotografii jsou vidět vojáci a technika, která přijíždí do Třebíče ze směru od Jaroměřic nad Rokytnou, tedy od Stříteže.

Více dobových fotografií najdete na straně č. 5.

Informace z obecního úřadu:

Zastupitelstvo Obce Střítež na zasedání:

č. 1 ze dne 16 . 03. 2015

Schvaluje:

* směnu pozemků dle záměru zveřejněného 10. 2. 2015, a to p.č. 1074/35, 1074/70, 1074/1 ve vlastnictví Obce Střítež a pozemku p. č. 1075/2 ve vlastnictví p. Zahrádky Petra.
* prodej pozemků p. č. 1109/3 dle záměru zveřejněného 17. 2. 2015 za cenu, která bude stanovena znalcem.
* smlouvu o zřízení věcného břemene č. JI-014330030793/001 se společností E.ON Distribuce, a.s. zveřejněné od 12. 2. 2015.
* smlouvu z Operačního programu SFŽP č. 14188346.
* výsledky inventarizace.
* hospodářský výsledek obce a hospodářský výsledek MŠ.

Komentář k některým rozhodnutím zastupitelstva:

Na zastupitelstvu **č. 01/2015** ze dne **16. 03. 2015** zastupitelstvo obce projednalo a schvalovalo následující záležitosti:

2.1. Obecné. Zastupitelstvo obce schválilo:

* prodej pozemků p. č. 1109/3 za cenu, která bude stanovena znalcem
* výsledky inventarizace
* hospodářský výsledek obce a hospodářský výsledek MŠ.

2.2. Smlouvy. Zastupitelstvo obce schválilo:

* smlouvu o zřízení věcného břemene č. JI-014330030793/001 se společností E.ON Distribuce, a.s. – tato smlouva souvisí s umístěním inženýrských sítí na obecních pozemcích pro elektrické přípojky stavebníků
* směnu pozemků dle záměru zveřejněného 10. 02. 2015 a to p.č. 1074/35, 1074/70, 1074/1 ve vlastnictví Obce Střítež a pozemku p.č. 1075/2 ve vlastnictví p. Zahrádky Petra – směněné pozemky budou sloužit pro výstavbu travnatého hřiště pro míčové hry vedle stávajícího multifunkčního hřiště
* smlouvu z Operačního programu SFŽP č. 14188346 – touto smlouvou bude obci poskytnuta již dříve zmiňovaná smlouva na výsadbu zeleně okolo polních cest.

Zastupitelstvo dále projednalo a bere na vědomí:

* závěrečný účet Svazku obcí „Skládka TKO“.

Autogramiáda a prodej knih obou autorů se uskuteční v sobotu 25. dubna od 16.30 hodin ve střítežském kulturním domě.

Zvěřinův Piknik si laskavě utahuje ze známých lidí

Antonín Zvěřina vydal svou druhou knihu. Má název **Velkolepý piknik**. Je opět humoristická a najde se v ní řada známých třebíčských či vysočinských lidí.

V knize hodlá podnikatel Josef Šafran uspořádat velkolepý piknik. Přemítá, koho na něj pozvat. Ve výčtu pozvaných je spousta reálných třebíčských či vysočinských známých jmen, o nichž je napsán životopis humorný, místy až ironický, i když bych řekl, že laskavě ironický.

Humor je solí života, s tím nic nenaděláme. Když tak o tom přemýšlím, tak je to vlastně návod, jak velkolepý piknik uspořádat. Máme u nás mnoho bohatých lidí, kteří si s tím nevědí rady. Jak se vyrovnat s pozváním hostům a smířit se s tím, že ti, co pozvaní nebudou, nezajásají. A když si člověk uvědomí, že mezi nimi je Karel Gott, Lucie Bílá či Miroslav Kalousek. A ti co nejsou bohatí, tak by rádi zbohatli. Proč si myslíš, že vysedávám po hospodách a toužebně se dívám na vstupní dveře, zda nepřijde nějaký právník s tím, že jsem zdědil půl Brna? Pak bych ten piknik taky uspořádal.

Neobáváš se, že ne všichni svou humornou charakteristiku a tebou napsaný životopis unesou?

Pokud se budou zlobit, ukáží, že nemají smysl pro humor. Mně nevadí, když si ze mě někdo dělá legraci. Ale musí mít určitou úroveň. Zda ji má tato kniha, musí posoudit čtenáři. Rozhodně jsem se nechtěl někoho dotknout.

Nebyl kritériem výběru lidí, o kterých píšeš, právě i jejich postoj, smysl pro humor?

Tak jsem vůbec nepřemýšlel. Prostě jsem to tak chtěl, a tak jsem to napsal. Ta kniha má výhodu, že nemá konec. Dá se v ní pokračovat. Takže ti, kteří se nyní radují, že se v ní neobjevili, nemají to definitivní. A to nemusí být pokračování Pikniku, ale úplně jiná kniha. -pk-

Antonín Zvěřina ...Vzpomínání:

Můj tatínek byl zahradník tělem a duší. Ačkoliv pracoval v továrně na výrobu obuvi, práce na zahradě mu byla vším. Bohužel až příliš brzy přišla krutá nemoc, kdy přece jen už tolik nemohl pracovat.

Pamatuji si ho jako malý chlapec, když chodil nakupovat sazenice k Drexlerům na půl cesty mezi Stříteží a Třebíči. Vždy si dobře popovídal s personálem a to nejen o zahradnictví. Občas mě tam vyslal na kole, ale je v té době neměl k téhle práci moc kladný vztah.

Docela mi pilo krev, když jsme pracovali vzadu na zahradě a tak jsem měl rád jen práci v předzahrádkách, kde kolem procházely moje dívčí idoly a já s nimi mohl prohodit alespoň pár slov.

Nikdy jsem nemohl pochopit tatínkův vztah ke stromečkům, kdy za deště si oblékl gumový plášť a v těch největších lijácích nosil ke stromům vodu. Rozhodně mu to na zdraví nepřidalo. Samozřejmě jako malý chlapec jsem neměl práci na zahradě rád. Zejména okopávání mě vůbec nebavilo.

To bylo tak, plantáž, jak jsem zahradě přezdíval, vyžadovala této činnosti až až. Bylo zvláštní, v pondělí po dešti jsme nastoupili do záhonů a do pátku poctivě okopávali. A těšili se, že když už je hotovo, bude klid. Bohužel vždy přes víkend přišla nějaká ta sprška, která na záhonech udusala hlínu a tak jsme mohli nanovo začít.

Tím si nechci na dětství vůbec stěžovat, samozřejmě jsme měli dost času na dětské radovánky, ale člověku vždy ulpí v paměti takovéto drobnosti.

Tatínek s maminkou na zahradě pěstovali opravdu všechno, od zelí až po česnek s cibulí. Takže práce byla po celý rok. Abyste si nemysleli že jsem měl negativní vztah jen k okopávání, stejně tak jsem neměl rád sklizeň například rybízu či angreštu.

Je to zvláštní, pokud člověk trhá do pusy, je všechno v pořádku, ale jakmile dostane objemnou misku, kterou by měl naplnit, najednou k té práci ztratí všechen vztah.

Tatínek zemřel v červnu v roce 1980. Ještě stihl napsat pár řádků do sešitu, kterýsi o zahradě vedl. Bylo to vlastně jeho vyznání k zahradě, kdy roztřesenou rukou napsal, jak měl tuto práci rád. Však byl také vyučený zahradník, takže o tom něco věděl.

Po jeho krutém odchodu z tohoto světa bylo víc než jasné, že starost o zahradu připadne převážně mně. Dal jsem si to jako závazek, jako takovou tichou vzpomínku na tatínka. A tak jsem se každé jaro pouštěl do tvorby záhonů a snažil se, aby byly, jak se říká, jak když střelí, což jsem od tatínka okoukal.

Samozřejmě každý den jsem na tuhle práci náladu neměl, ale snažil jsem se zejména v osmdesátých letech minulého století naplňovat tatínkův odkaz. Dnes nemůžu pochopit, kde jsem na všechno bral čas. Hrál jsem divadlo, s kapelou, pracoval v družstvu a ještě k tomu ta zahrada.

Naštěstí velkou část práce kolem domu přebral můj švagr, protože na některé věci jsem byl prachmálo šikovný. Ale bylo to i tím, že člověk, pokud má za sebe náhradu,rád se z některých věcí vyzuje.

Práce na zahradě začínala prakticky bílením stromů. Tady jsme se vždycky štengrovali s Jirkou Habasem, kdo to stihne dřív. Leckdy jsme potají spěchali z hospody, abychom toho druhého předběhli a pak jsme na sebe pokřikovali, kdo to opravdu stihne dřív.

Říkalo se, že bílení stromů ničemu nepomáhá, ale mně se líbilo, když vyšlo slunko a stromy vypadaly jako kdyby se oblékly do svatebních šatů.

Pamatuji se, že jednou na zahradě jsem počítal záhony a bylo jich neuvěřitelných šestadvacet. Když si vezmete, že v letním období se muselo na každý donést na zálivku alespoň tři až čtyři konve vody, není divu, že jsem byl o něco štíhlejší než dnes.

Věren tatínkově tradici jsem se snažil na zahradě pěstovat opravdu všechno jako on, i když někdy z toho nic nebylo, protože naše zahrada neoplývala tou nejkvalitnější zeminou. Byly roky, kdy jsem i do truhlíků a všemožných nádob sázel ředkvičky a saláty, i když jsem věděl, že tam nemohou vyrůst.

Společně se švagrem Kájou jsme postavili i skleník, i když si myslím, že jeho využití nebylo zase až tak výhodné. Pokud jde o sklizeň ono je to něco jiného, když si něco vypěstujete sami než když sklízíte výpěstky někoho druhého.

Bylo to hektické období a rád bych zdůraznil, že jsem na to rozhodně nebyl sám, ale pomáhala mi maminka i sestra a již zmiňovaný švagr. Z obou neteří vztah k zahradničení spíš převzala Katka, ale přece jen ji víc baví kytičky než pěstování zelí.

Dnes už zahrada rozhodně není plantáží, spíš plantážkou a mně osud přiřkl úplně jinou životní roli. Na zahradu nemám čas, půlku zabrala stavba domu, což považuji za správné, právě s ohledem na ten zpropadený čas.

Ale myslím si, že pokud se na nás tatínek z vrchu dívá, že je na nás alespoň částečně pyšný. Doba se nezastaví a při dnešní nabídce ovoce a zeleniny je plahočení po zahradě spíš přítěží. Ale někdy si říkám, pokud se toho dožiji, že bych si ještě takovou malinkou zahrádku pořídil pro potěchu.

A na závěr ještě jednu zahradnickou skutečnost. Nepěstujte v práci v květináči papriky. Úspěšně jsem to dělal na meliorační správě. Když jsem pracoval v Rovnosti v novinách, pokoušeli jsme se tuto věc obnovit s kolegyní Maruškou. Vyrazily nám v květináčích první lístky a dozvěděli se, že Rovnost končí. Od té doby bych už nikdy v práci papriky nepěstoval. Budiž vám to všem výstrahou.

Antonín Zvěřina

SERIÁL - Pomníky I. světová válka - č. 3:

Březník

Budišov

Budkov

Čáslavice

Čikov

Dešov

Dobrá Voda

Dolní Vilémovice

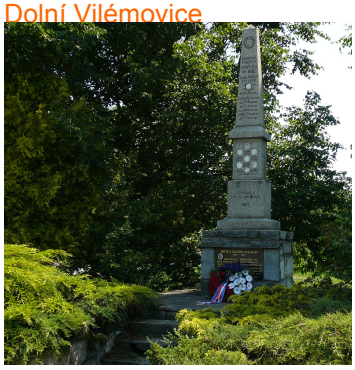

FOTO 8.5.1945 - osvobození Třebíče - další foto

Jak jde čas - Zbyněk Caha - Běh na Klučovskou horu (31. 12. 2014):

Poslední den v roce vyrazili „silvestrovští“ běžci na Klučovskou horu. Běžel se již 34. ročník oblíbeného tradičního běhu pro všechny nadšence, kteří se chtějí se starým rokem rozloučit právě sportem.

Závod je určen i pro rekreační běžce, běží se trať dlouhá 5 km nebo 10 km. Závod je pořádaný oddílem Atletic Třebíč, běhá se již od roku 1980.

Již po desáté se tohoto běhu zúčastnil také náš občan ze Stříteže Zbyněk Caha, letos se startovním číslem 53. Trať dlouhou 10 km doběhl na 28 místě s časem 42:52 z 94 zúčastněných.

Mimo jiné se také zúčastňuje i jiných běžeckých závodů např. Třebíčský půlmaraton, Běh okolo rybníků Okříšky, atd. Běhání je pro něj odreagování a zábava.

Blahopřejeme. Zastupitelstvo obce Střítež.

Jak jde čas - Vítání občánků narozených v r. 2014 ve Stříteži (18. 1. 2015):

Martin Račický (* 28. 2. 2014)

Lucie Šilhanová (* 27. 3. 2014)

Nela Sobotková (* 12. 6. 2014)

Tobiáš Matoušek (* 2. 10. 2014)

Život v obci - co se událo:

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

Kroužek stolního tenisu (27.2.2015) - v obci Střítež byl na začátku roku 2015 zahájen kroužek stolního tenisu. Počet dětí, kteří si přicházejí zahrát, je i 25.

10.

1. Turnaj ve stolním tenisu č. XIV. Pořadí: 1. Ing. Vítězslav Kudláček, 2. Vladimír Kočí, 3. Augustin Jeleček, 4. Bc. Tomáš Procházka. Turnaj ve čtyřhrách - Bc. Tomáš Procházka s Jiřím Řežábkem (27.12.2014), **2.** První sníh v obci (26.12.2014), **3.** Kácení stromů - cyklostezka (30.12.2014), **4.** Silvestrovský běh na Klučov. horu (31.12.2014), **5 - 6.** Silvestrovský výšlap na mysliveckou chatu (31.12.2014), **7.** Tříkrálová sbírka (10.1.2015), **8 - 9.** Kroužek stolního tenisu (27.2.2015), **10.** Vítání občánků (18.1.2015)

Život v obci - připravujeme:

Pouť ve Stříteži:

„Pouťová zábava“

* pátek **24. 4. 2015**
* místo: kulturní dům
* hudba: PROMĚNY

„Stavění máje na návsi a hod palicí“

* sobota **25. 4. 2015**, v **17**^{00}
* místo: náves, před K.D.
* **16:30** křest knih v K.D.

„Pouťové posezení na návsi“

* neděle **26. 4. 2015**, ve **13**^{00}
* hudba: **PETROVANKA**

Turnaj stolní tenis:

„Turnaj ve stolním tenisu XV.“

Sobota **20. 6. 2015**, **13:00** hodin, kulturní dům

Hrkání, 3.4.2015

Velikonoční výzdoba obcí na okrese Třebíč:

Velikonoční výzdoba obcí na okrese Třebíč - rok 2015:

1. **KOŽICHOVICE**
2. **POLICE**
3. **DOLNÍ VILÉMOVICE**
4. **HORNICE**
5. **KOSTNÍKY**

Jak jde čas - Rozdávání dárků důchodcům ve Stříteži (16.12.2014):

Jak jde čas - Turnaj ve stolní tenisu (XIV. ročník) ve Stříteži (27. 12. 2014):

16. a 27.12.2014

© ing. Ivan Procházka, 2015 (design, foto, slogan, texty)